HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

לא תימא ליה לאבוך הכי. להודיעו בהדיא שהוא טועה משום דמכסיף ומצטער: אלא אומר לו אבא כך כתוב בתורה. קס"ד בתמיהה קאמר וכי כך כתיב בתורה: **סוף סוף היינו הך.** דמביישו ואומר וכי יפה אתה עושה: **אלא.** בניחותא אומר לו מקרא האמור בתורה ואומר לו אבי מקרא כך וכך כתוב בתורה והוא עצמו ישיש על לבו על מה זה מזכירו. והכי נמי אין לך לומר לאביך לא תתנייה הכי: **מתני' עבר עבירה שיש בה שני מיתות.** כגון חמותו והיא אשת איש: **בזיקה הראשונה.** בגמרא מפרש לה: **גמ' פשיטא.** דבחמורה נדון שהרי אף בה נתחייב דהיכי סליק אדעתן לידון בקלה וכי אתגורי אתגר במה שעבר שתי עבירות אילו לא עבר אלא על החמורה היה נדון בה ועכשיו שהוסיף לעבור עמה עבירה אחרת נדון בקלה: **אמר רבא.** ולאי אי מקמי דאתא לקמן עבדינהו לתרוייהו לא אילטריך לאשמועינן כי אילטריך למתניית כגון דנגמר דינו תחלה לקלה סד"א וכו': **מנא הא מילתא וכו'.** ואע"ג דנגמר דינו לקלה: **בסקילה.** דכל דמיסה בם בסקילה[1] דהיא חמורה ואי דלא נגמר דינו קודם לכן לא אילטריך קרא לאשמועינן: **בן סורר ומורה.** וקרי ליה שופך דם על שם שסופו לשפוך כדאמרי' (לעיל דף עב.) שעומד בפרשת דרכים וכו': **דאהדריה משה.** במשנה תורה: **אל ההרים לא אכל.** סיפיה דקרא לדיק הוא היה יחיה לומר זה לדיק גמור וע"כ משום דלא עביד הני לאו לדיק הוא אם עבר עבירות אחרות אלא לאו כמשמעותיה מדרש: **אל ההרים לא אכל.** שלא נצטרך לזכות אבותיו מתוך שהוא חסיד: **שלא נהנה מקופה של צדקה.** שהוא דבר גנאי לאדם הגון: **בזיקה הראשונה'.** באותו איסור שהוזקק זה תחלה להזהר בו ולפרוש ממנו הוא נדון אבל לא באיסור הבא עליו אחרון אע"פ שהוא חמור דקסבר ר' יוסי אין איסור חל על איסור ואפי' חמור על הקל הלכך אין כאן שתי מיתות: **חמותו ונעשית אשת איש.** כגון נשא בת אלמנה וגאסרה אחר משום חמותו ואחר כך נשאת וגאסרה עליו משום אשת איש נדון בחמורה בשריפה דהיא קדמה אבל אם היתה אשת איש ונעשית חמותו הואיל כשנשא בתה כבר היתה זו אסורה עליו משום אשת איש תו לא חייל איסור חמותו אאיסור אשת איש ואינו נדון אלא בחנק: **דאמר ר' אבהו.** ביבמות בפ' ד' אחין: **מודה ר' יוסי באיסור מוסיף.** ומחדש דבר על האשה הזאת לאסור בה דבר חדש (או) לאסרה על מי שלא היתה אסורה עליו מתחלה כגון הכא כשהיתה אלמנה והיא חמותו היתה אסורה לו משום חמותו ומותרת לכל אדם וכשנעשית אשת איש הוסיף בה השם הזה איסור שאסרה לכל העולם וכי האי גוונא מודה ר' יוסי דאסור חל על איסור מגו דחייל אכולא עלמא שהיתה מותרת להם עד עכשיו חייל נמי אהאי ואע"פ שאסורה לו ועומדת: אמר

לא תימא ליה לאבוך הכי דתניא [6]הרי שהיה אביו עובר על דברי תורה לא יאמר לו אבא עברת על דברי תורה אלא אומר לו אבא כך כתיב בתורה סוף סוף היינו הך אלא אומר לו אבא [8]מקרא כתוב בתורה כך [9](הוא): **מתני' [10]מי שנתחייב בשתי** מיתות בית דין נידון בחמורה [2]עבר עבירה שנתחייב שתי מיתות נידון בחמורה ר' יוסי אומר נידון בזיקה הראשונה שבאה עליו: **גמ' פשיטא אלא איתגורי איתגור אמר רבא** [7]הכא במאי עסקינן כגון שעבר עבירה קלה ונגמר דינו על עבירה קלה וחזר ועבר עבירה חמורה סלקא דעתא אמינא כיון דנגמר דינו לעבירה קלה האי גברא קטילא הוא קמ"ל בעא מניה [7](אבוה) דרב יוסף בר חמא מרבה בר נתן מנא הא מילתא דאמור רבנן מי שנתחייב שתי מיתות ב"ד נידון בחמורה דכתיב [1]והוליד בן פריץ שופך דם [וגו'] אל ההרים אכל ואת אשת רעהו טמא ואל הגלולים נשא עיניו והוליד בן פריץ שופך דם בסייף את אשת רעהו טימא זו אשת איש בחנק ואל הגלולים נשא עיניו זו עבודת כוכבים בסקילה וכתיב [2]מות יומת דמיו בו יהיה בסקילה מתקיף לה רב נחמן בר יצחק אימא כולהו בסקילה והוליד בן פריץ שופך דם זה בן סורר ומורה דבסקילה אשת רעהו טמא זו נערה המאורסה דבסקילה ואל הגלולים נשא עיניו זו עבודת כוכבים דבסקילה א"כ מאי קמ"ל יחזקאל דילמא תורה קא מהדר א"כ איבעי ליה לאהדורה כי היכי דאהדרה משה רבינו דרש רב אחא בר' חנינא מאי דכתיב [3]אל ההרים לא אכל שלא אכל [א] בזכות אבותיו ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל שלא הלך בקומה זקופה ואת אשת רעהו לא טימא [4]שלא ירד לאומנות חבירו ואל אשה נדה לא קירב [5] שלא נהנה מקופה של צדקה וכתיב [4]צדיק הוא חיה יחיה [6]כשהיה רבן גמליאל מגיע למקרא הזה היה בוכה ואמר מאן דעביד לכולהו הוא דחיי בחדא מינייהו לא א"ל ר"ע אלא מעתה [5]אל תטמאו בכל אלה הכי נמי בכולהו אין בחדא מינייהו לא אלא באחת מכל אלה הכי נמי באחת מכל אלה: **עבר עבירה:** [9]תניא כיצד אמר רבי יוסי נידון בזיקה ראשונה הבאה עליו חמותו ונעשית אשת איש נידון בחמותו אשת איש ונעשית חמותו נידון באשת איש אמר ליה רב אדא בר אהבה לרבא חמותו ונעשית אשת איש נידון בחמותו לידון נמי באיסור אשת איש דהא [10]אמר ר' אבהו מודה ר' יוסי באיסור מוסיף אמר

דלא ידעינן אי טריפה הוה אי שלם הוה ועוד י"ל דהוה ליה קבוע וכל קבוע כמחצה על מחצה דמי ופטור מדאורייתא דספק נפשות להקל וכ"ת ניכבשינהו וניתן כל דפרים אי אתה רשאי למושכו להחמיר עליו ועוד גזירה שמא יקח מן הקבוע והא דפריך בגמ' תיפוק ליה דרוצח נסקלין ניתנו ה"פ לכל הפחות לא גרע משום דרוצח נסקלין[2]:

איתגורי איתגור. וא"ת בפרק אלו נערות (כתובות נב.) דיליף מחובל בחבירו דכל היכא דאיכא ממון ומלקות ממונא משלם מילקא לא לקי ופריך מה לחובל בחבירו שכן חייב בה' דבריס ואי ממונא קולא הוא שכן הותר מכללו בב"ד והשתא איך יתכן לומר דקולא הוא אם כן איתגורי איתגור וי"ל דשאני התם משום דחס רחמנא אהפסד ממונו של חבירו[3]: **ונגמר** דינו **לעבירה** קלה וכו'. תימה ואמאי נדון בחמורה הא הויא לה עדות שאי אתה יכול להזימה דאי מיתזמי סהדי בתראי לא מיקטלי כיון דבלאו סהדותייהו גברא בר קטלא הוא כדמוכח בפ"ק דמכות (דף ה.) גבי מאו שניס ואמרו בחד בשבא נגמר דינו של פלוני וכו' וי"ל דהכא מיירי כגון דהך עבירה שניה עבר בפני ב"ד דאפילו בעדות שאי אתה יכול להזימה מחייבינן ליה לעילא בטריפה משום ובערת הרע ועוד יש לומר כיון דאי מיתזמי קמאי או מיתכחשי מהני סהדותייהו דבתראי עדות שאתה יכול להזימה קרינן ביה: **וכתיב** דמיו בו יהיה בסקילה.

מכאן קשה לפי' הקונטר' דבריס איזהו נשך (ב"מ סא: ושם) דאמרי' הוקשו מלוי רבית לשופכי דמים דכתיב הכא בנשך נתן ופירש שם בקונטרס דדמיו בו יהיה משמע דמיס ששפך שהעני את חבירו ומת ברעב עליו שודו ולא יתכן כלל דהא לסקילה אתיא הכא בשמעתין ובאוב וידעוני דכתיב דמיהס בם ובכמה דוכתי כולם לסקילה אתיין וגראה דדריש מדכתיב הכא והוליד בן פריץ וגו' ובכל הספרים גרסי' בפ"ק דתמורה (דף ו:) וסמיך ליה והוליד בן פריץ:

נדון בזיקה **ראשונה.** לאו מילתא דפסיקא היא דהא חמותו ונעשית אשת אב איסור מוסיף הוא אי אית ליה אחין ולמאן דאמר סקילה חמורה נידון באשת אב:

לידון נמי באיסורא דאשת איש. לענין קרבן קא פריך שיתחייב ב' חטאות בשוגג אי נמי אם התרו בו משום אשת איש ולא התרו בו משום חמותו ורבה מהדר ליה דבמזיד איירי ובהתרו בו משום שניהם: **דאמר** רבי אבהו מודה ר' יוסי באיסור מוסיף. אע"ג דבפ' ד' אחין (יבמות דף נב: ושם) משמע דלא קיימא לבסוף מ"מ אמת הוא כדאי' בפרק אמרו לו (כריתות דף יד: ושם): (שיך לע"ב) **אפילו** תימא רבי שמעון בן גמליאל קסבר עבירות מחזקות. תימה דבסוף פרק הבא על יבמתו (יבמות סד: ושם) אמרינן נשואין ומלקיות כרבי משום דסתם לן תנא כוותיה דמי שלקה ושנה וכו' וי"ל דרב יוסף דהתם סבר מלקיות מחזקות ואע"ג דאשכחן תנא דאית ליה עבירות מחזקות בברייתא דבסמוך דקתני דתרו בו ושתק התרו בו והרכין ראשו דהתם מלקות ליכא מכל מקום משמע ליה דמתני' סברה מלקיות מחזקות ומדקתני מי שלקה אי נמי קסבר כיפה לריכה התראה ועד דמחזק בתרי או בתלת אין מתרין בו לכיפה הלכך אם איתא דבתלת זימני הויא חזקה עד רביעית אין כופין אותו לכיפה כדמוכח בסמוך וקלא תימה אמאי מתרין בו לכיפה בשניה לר' ובשלישית לרשב"ג שאם יעבור אחר כך יהא מוחזק ויכניסוהו לכיפה ויש לומר דאין מחייבו כיפה עד שיהא מוחזק לעבור בהתראת מלקות הלכך אי מתרינן ביה אכיפה לחודה לא סגי בהכי ואי מתרינן ביה אמלקות ואכיפה הא לא עבדינן ביה תרתי: ומר

מסורת הש"ס

[1] [קידושין נב.], [2] רש"ל מ"ז, [3] לעיל לז: נ: יומות נב. כריתות יד:, [4] [יתכן לחיות אחוזה], [5] [מכות כד.], [6] [בפסוק: יקרב], [7] שם כד:, [8] יבמות נב. כריתות יד: (תמורה יד.) [תוספתא פי"ב], [9] [יבמות נב: כריתות יד:], [10] [לעיל נד.], [1] [וע"ע תוס' מולין יא: סד"ה ליחוס דלמא וכו' ותוס' זבחים ע"ש. סוף ד"ה אפילו אחת], [2] [וע"ע תוס' כתובות לז: ד"ה וחדא], [3] [לף עח.],

תורה אור השלם

1. וְהוֹלִיד בֶּן פָּרֶץ שֹׁפֵךְ דָּם וְעָשָׂה אָח מֵאַחַד אַלֶּה: וְהוּא אֶת כָּל אֵלֶּה לֹא עָשָׂה כִּי גַּם אֶל הֶהָרִים אָכַל וְאֶת אֵשֶׁת רֵעֵהוּ טִמֵּא: עָנִי וְאֶבְיוֹן הוֹנָה גְּזֵלוֹת גָּזָל חָבָל לֹא יָשִׁיב וְאֶל הַגִּלּוּלִים נָשָׂא עֵינָיו תּוֹעֵבָה עָשָׂה:
יחזקאל יח י-יב

2. בְּנֵשֶׁךְ נָתַן וְתַרְבִּית לָקָח וְחַי לֹא יִחְיֶה אֶת כָּל הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה עָשָׂה מוֹת יוּמָת דָּמָיו בּוֹ יִהְיֶה:
יחזקאל יח יג

3. אֶל הֶהָרִים לֹא אָכָל וְעֵינָיו לֹא נָשָׂא אֶל גִּלּוּלֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת אֵשֶׁת רֵעֵהוּ לֹא טִמֵּא וְאֶל אִשָּׁה נִדָּה לֹא יִקְרָב:
יחזקאל יח ו

4. בְּחֻקֹּתַי יֵהָלֵךְ וּמִשְׁפָּטַי שָׁמַר לַעֲשׂוֹת אֱמֶת צַדִּיק הוּא חָיֹה יִחְיֶה נְאֻם אֲדֹנָי אֱלֹהִים:
יחזקאל יח ט

5. אַל תִּשַּׂמּוּ בְּכָל אֵלֶּה כִּי בְכָל אֵלֶּה נִטְמָאוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אֲנִי מְשַׁלֵּחַ מִפְּנֵיכֶם: ויקרא יח כד

הגהות הגר"א

[א] בזכות אבות. גרסס קו על תיבת בזכות וכ"כ בשבילי:

מוסף רש"י

לא תימא ליה לאבוך הכי. להודיעו פתאום שהוא טועה, דקאמרת ליה לא תתנייה הכי (קדושין לב.). היינו הך. והכי הוא כאומר לו עברת על ד"ת (שם). **מקרא כתוב בתורה כך.** ואומר לו המקרא כמו שהוא כתוב והוא עצמו יבין שטעה (שם). **מי שנתחייב שתי מיתות.** כגון חמותו והיא אשת איש, דאחמותו שריפה ואאשת איש חנק (יבמות לב.) ושריפה חמורה מחנק (כריתות יד:). **נידון בחמורה.** בשריפה (יבמות שם). **שלא אכל בזכות אבותיו.** שלא נתפרנס בזכות אבות, שלא הוצרך לכך לפי שהוא לדיק (שבת יג.). **נידון באשת איש.** ואע"ג דקיל הוא (שם).

עין משפט
נר מצוה

נא א מיי' פ"ו מהל' ממרים הל' יא סמג עשין שמ טוש"ע י"ד סי' רמ סעיף יא:
נב ב ג ד מיי' פי"ד מהל' סנהדרין הלכה ד סמג עשין לט: